

KONINKLIJKE LANDMACHT
3e DIVISIE
COMMANDANT

Vught, 3 Januari
Lunettenlaan
Telefoon 5346, 5447

195 6

GEHEIM

Nr 516B/Geh/L3

Bijlagen: Bijzonder inl. rapport nr 1

Onderwerp: Aanbieding pamflet

Sovjet chemische oorlogvoering

Hierbij doe ik U toekomen
Bijzonder Inlichtingen Rapport
nr 1 inzake Sovjet Chemische Oor-
logvoering.

De wnd.C-3 divisie,
de Kolonel der infanterie,
o/1 het hoofd Sectie g2,
de Majoor,

#

J. van der Leer.

AANC-31 ri	ex.nr. 1
C-32 ri	" 2
C-33 ri	" 3
DAC	" 4
hfd sie cav.	" 5
g2	" 6
archieff	" 7

GEHEIM

Verzoeken bij beantwoording datum en nummer te vermelden

GEHEIM

Staf 3 Divisie.

Sectie g2
Nr:516B/Geh./L3

-1-

Ex.nr 7

BIJZONDER INLICHTINGEN RAPPORT nr 1

SOVJET CHEMISCHE OORLOGVOERING

Het sovjet leger is heden ten dage in staat in een oorlog op grote schaal gebruik te maken van chemische strijdmiddelen. Naast deze technische mogelijkheid beschikt de SOVJET-UNIE ook over een zorgvuldig opgestelde tactische doctrine, die voorziet in het gebruik van giftige stoffen, zowel voor offensieve als voor defensieve doeleinden. Er wordt aangenomen dat de Sovjets in het bezit zijn van een rijke schakering giftige stoffen om een aanval met chemische strijdmiddelen te kunnen uitvoeren, waaronder een aanzienlijke hoeveelheid zenuwgas, waarschijnlijk tabun.

De Conventie van GENÈVE betreffende het gebruik van chemische strijdmiddelen werd in 1928 ook door de SOVJET-UNIE ondertekend, maar de Russen zullen waarschijnlijk niet aarzelen een aanval met chemische strijdmiddelen uit te voeren wanneer ze hierin beslissende tactische voordelen zien.

Aanvalsdctrine.

Een nadere beschouwing van de Sovjet aanvalsdctrine, daar waar deze betrekking heeft op het gebruik van giftige chemische stoffen, doet zien dat deze stoffen tegen verschillende doelen kunnen worden gebruikt. De nadruk wordt gelegd op de massabesmetting door gebruik te maken van materieel van eenvoudige constructie. Voor de verspreiding van deze giftige stoffen staan de volgende middelen ter beschikking:

mit more

1. uitrusting voor massale verspreiding;
2. bewapening van de grondstrijdkrachten;
3. bewapening van de luchtstrijdkrachten.

In de Sovjet oeffeningsvoorschriften wordt de nadruk gelegd op het grote belang van het luchtwapen in een moderne oorlog wanneer gebruik gemaakt wordt van chemische stoffen. De grote actieradius, de snelheid en de mogelijkheid chemische strijdmiddelen op grote schaal te verspreiden, zijn de factoren, die de luchtmacht tot het meest doeltreffende wapen maken in een zodanige oorlog.

*is dit de
"massabesmetting door
gebruik te maken van
"materieel van eenvoudige
constructie" ??
[het voorgaande alinea]*

Het doel van de chemische oorlogvoering wordt als volgt omschreven:

1. het toebrengen van verliezen aan vijandelijke versterkingen;
2. het besmetten van vijandelijk terrein en materieel om hierdoor de bewegingen van de vijand te belemmeren;
3. het uitputten van de vijandelijke strijdkrachten door het langdurig gebruik van giftige stoffen;
4. het ondermijnen van het moreel van de vijand;

onderweygen of aanwezig van

GEHEIM

GEHEIM

5. het scheppen van kunstmatige hindernissen om de breedte van het aanvalsfront te verkorten in de richting van de hoofdaanval en het beschermen van de eigen flanken tegen vijandelijke tegenaanvallen.

De Sovjet opvatting betreffende het gebruik van chemische stoffen loopt in grote lijnen parallel aan die van de Westerse legers met uitzondering van twee belangrijke punten:

- de Sovjets zijn niet afkerig van het gebruik van bestendige stoffen bij de aanval op terreinen die ze zelf willen veroveren;
- het gebruiken van niet-bestendige en bestendige stoffen met geringe concentratie, en het gebruiken van rook en irriterende stoffen, teneinde de vijandelijke krachten uit te putten en het moreel te ondermijnen.

Bestendige stoffen worden gebruikt om chemische obstakels te vormen op wegen die dienen voor vijandelijke troepenbewegingen. Zij worden ook gebruikt op de gedeelten waar de secundaire aanvalsgroepering gedwongen wordt in de verdediging te gaan en voor bescherming van de flanken van de Sovjet strijdkrachten. De luchtmacht wordt gebruikt om gasbommen met bestendige stoffen uit te werpen in strategisch belangrijke gebieden om op deze wijze de terugtochtsweg van de vijand af te snijden.

Het gebruik van sproei-installaties en landmijnen wordt in het algemeen beperkt tot het besmetten van het terrein op de flanken van de vijandelijke strijdkrachten. De nadruk wordt gelegd op het gebruik van speciale eenheden en materiaal om de troepen te versterken die zich ter verdediging over een breed front hebben ingericht. De infanterie heeft als opdracht deze speciale eenheden te beveiligen bij hun taak vergiftige stoffen te verspreiden.

Verdedigingsdoctrine.

De Sovjet verdedigingsdoctrine tegen aanvallen met chemische strijdmiddelen is gebaseerd op de volgende punten:

1. een vijandelijke gasaanval moet voorkomen worden;
2. indien zulk een aanval toch plaats heeft gevonden moet de uitwerking ervan zoveel mogelijk worden beperkt; de gevechtswaarde van de eigen troepen moet zo hoog mogelijk gehouden worden en de vrijheid van beweging van de eigen troepen moet verzekerd blijven.

Onder alle gevechtssomstandigheden blijft de verantwoordelijkheid voor het nemen van maatregelen tegen aanvallen met chemische middelen berusten bij de commandanten van de onderdelen.

De Sovjets houden zich voortdurend op de hoogte van de ligging van vijandelijke eenheden die aanvallen met chemische middelen kunnen uitvoeren, alsmede

*is nu met
deedelyk!
wat is bevestigd?
bedrukt?*

~~waarsom?~~

*lykt nu nog al logisch!
of is "onderdelen"
bedrukt als tegenwoordig
tot "eenheden"?*

GEHEIM

-3-

GEHEIM

van de voorraden van deze stoffen en houden rekening met meteorologische en terreinomstandigheden, daar deze het gebruik van vergiftige stoffen beïnvloeden. De nadruk wordt gelegd op het belang van een goed werkend waarschuwingssysteem.

Wanneer de vijand een gasaanval aan het voorbereiden is, moet het volgende uitgevoerd worden:

- artillerie en infanterie moeten worden gebruikt om het vijandelijk potentieel aan chemische strijdmiddelen te vernietigen;
- zodra een gasaanval is begonnen moeten alle mogelijke verdedigingsmiddelen worden gebruikt, zowel individueel als collectief, om de troepen te beschermen tegen besmetting. (Overdekte loopgraven in voorste lijn en gasschuilplaatsen in speciale gebieden worden aanbevolen).

Voor individuele bescherming wordt een grote verscheidenheid van beschermende middelen onder normale gevechtomstandigheden verstrekt als voorzorgsmaatregel tegen verrassende besproeiingsaanvallen en om te gebruiken bij het oversteken van besmet terrein. Ontsmetingsmiddelen voor personeel, materieel en het terrein moeten zo dicht mogelijk bij de voorste linies aanwezig zijn teneinde zich zo snel mogelijk na een gasaanval te kunnen herstellen en het vlug doortrekken van chemische obstakels mogelijk te maken. De gehele strekking van de Sovjet verdedigingsdoctrine is de chemische oorlogvoering meer te beschouwen als een normale vorm van aanval dan als een abnormale.

Het gebruik van rook en brandverwekkende stoffen.

De Sovjets rangschikken rook en brandverwekkende materialen ook onder de algemene classificatie van chemische stoffen en het gebruik hiervan is duidelijk omschreven. Het Sovjet leger bezit alle soorten munitie en apparaten voor het leggen van rookgordijnen en zij zijn vermoedelijk voorzien van de middelen om, indien de tactische situatie dit vereist, het gebruik van rook mogelijk te maken. Inlichtingen wijzen er ook op dat de Sovjets in staat zijn grote achterwaarts gelegen strategische gebieden in te nevelen. Rook wordt o.a. bij de volgende gelegenheden gebruikt:

- om het voorwaarts gaan van de Sovjet strijdkrachten in de aanval te verbergen;
- om rivierovergangen aan het oog te onttrekken;
- om vijandelijke verdedigingsposities te verblinden;
- om personeel en uitrusting te beschermen wanneer speciale opdrachten worden uitgevoerd;
- om belangrijke doelen aan waarneming te onttrekken.

Een andere toepassing die de Sovjets mogelijk achten is het gebruik van niet-giftige rook om het aanwenden van giftige stoffen te verbergen. Witte fosfor wordt beschouwd als één der meest effectieve rookverwekkende middelen en als een doeltreffend brandverwekker.

GEHEIM

*infanterie?
hoe?*

mit mineur!

melk?

*niet mogelijk
onder de rook*

lyft om, wordt van de S

GEHEIM

Brandverwekkende middelen worden gebruikt om aanvallende eenheden bij doorbraakoperaties te ondersteunen, als een anti-tankwapen om extra flankbescherming te verschaffen bij de consolidatie, om vijandelijke strijdkrachten die een teenaanval ondernemen te vernietigen, om de eigen verdedigende posities te versterken en steun te verlenen bij het terugdrijven van vijandelijke eenheden en tenslotte om de Sovjet eenheden te helpen bij het opruimen van versterkingen, zoals kazematten, bomvrije schuilplaatsen of andere versterkte opstellingen.

*met art dan
vermoedelijk
moment*

Het gebruik van de vlammenwerper.

De taak van de vlammenwerper wordt als volgt in de Sovjet oefenvoorschriften omschreven: "Draagbare vlammenwerpereenheden worden aangevraagd om de infanterie te ondersteunen bij het veroveren van vijandelijke kazematten en versterkingen van alle typen en om tegen aanvallen van de vijandelijke infanterie af te slaan." Deze vlammenwerpers kunnen organiek zijn ingedeeld bij een brigade aanvalspioniers of ze kunnen toegewezen worden als versterking van infanterie-eenheden. Vlammenwerperbataljons zijn ook dikwijls toegevoegd aan infanteriedivisies om veroverde sectoren te consolideren en om aangrenzende posities en flanken van eenheden te beschermen tegen tegenaanvallen van vijandelijke tanks en infanterie.

De Russische statische vlammenwerpers worden gebruikt voor verschillende doeleinden. Hoewel ze in de eerste plaats een defensieve taak hebben (flank en rondomverdediging, overeenkomende met het gebruik van mijnenvelden), staat het vast dat ze in bijzondere gevallen gebruikt kunnen worden om vijandelijke strijdkrachten uit hun meest vooruitgeschoven loopgraven te verdrijven wanneer deze gelegen zijn dicht bij (75-100m) de Sovjet uitgangsstellingen. De Sovjet voorschriften geven hiervoor aan! Onder dergelijke omstandigheden worden, gedurende de nacht voorafgaande aan de aanval, vlammenwerpers geplaatst op een afstand van 50-60m van de vijand, en ze worden in werking gesteld vlak voordat de eigen infanterie tót de aanval overgaat."

Vlammenwerpende tanks zijn bijzonder geschikt voor straatgevechten om de vijand te verdrijven uit gebouwen, kazematten en andere schuilplaatsen.

bekend

Samenvatting.

Voor het geval er een oorlog zou uitbreken waarin gebruik gemaakt zou worden van chemische strijdmiddelen kan er van de Sovjets verwacht worden dat zij alle hun ten dienste staande middelen voor een aanval met chemische middelen zullen gebruiken in samenwerking met de andere wapens. De Sovjet doctrine voorziet in een grote verscheidenheid van gevallen waarin gebruik gemaakt

GEHEIM

-5-

GEHEIM.

wordt van giftige stoffen; de nadruk wordt gelegd op massa-verspreiding vooral door gebruik te maken van de luchtmacht.

Voor het grootste deel loopt de Sovjet opvatting betreffende het gebruik van chemische middelen parallel aan die van de Westerse strijdkrachten, een uitzondering wordt echter gemaakt daar waar de Sovjets ook bestendige stoffen gebruiken op terreinen, waarvan zij verwachten deze zelf te zullen bezetten.

Het doel van een Sovjet aanval, uitgevoerd met chemische strijdmiddelen, is niet alleen gericht op het toebrengen van verliezen aan de vijand en het ontzeggen van de toegang van bepaalde gebieden, maar ook op het ondermijnen van het moreel.

De verdedigingsdoctrine leert dat vijandelijke gasaanvallen voorkomen moeten worden en voor het geval deze plaats vinden de uitwerking hiervan tot een minimum beperkt moet worden. Zowel individuele als collectieve bescherming worden grondig onderwezen.

Rook, brandverwekkende materialen en vlammenwerpers staan ook ter beschikking van de Sovjets en het gebruik hiervan is duidelijk omschreven.

In een toekomstige oorlog zullen de Sovjets niet alleen de middelen bezitten om een oorlog met chemische middelen te voeren, maar hun zorgvuldig tot ontwikkeling gebrachte doctrine zal het gebruik er van aangeven.

Bewerkt naar gegevens
Sectie g-2 Staf 1L.K.

*getekend.
Bijna de afzenderheden
voor het "gegeven" van
weemolde, met over te nemen!*
1/5/11

*Det is slechts een
overgang van hetgeen
in Russische voorschriften*

GEHEIM

is vermeld.
1/5/11